

## МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

УДК 341.3

DOI <https://doi.org/10.32782/TNU-2707-0581/2022.4/07>

**Роянова І.В.**

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

**Хільченко А.А.**

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

### РОЛЬ КОРЕЙСЬКОЇ ВІЙНИ В ІСТОРІЇ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

*У статті розглянуто роль Корейської війни 1950-1953 років в історії міжнародного права, її наслідки для альянсів та окремих країн. Зазначено, що ця війна є фактом протистояння сил двох протилежних блоків – Комуністичних сил та сил ООН. Підкреслено, що Корейська війна була одним із прикладів запобігання поширенню світом комунізму та усталенню ідеології ССРСР в регіонах світу. Встановлено, що результатом війни на Корейському півострові стало запровадження демілітаризованої зони, що на сьогодні є найбільш охоронюваним кордоном у світі. Підкреслено, що наслідками Корейської війни 1950–1953 років є поява багатоманітних претензій щодо діяльності ООН, особливо на рахунок втручання у внутрішні справи та політику Кореї, відносно роботи Ради Безпеки, що відбувалася не від імені всіх членів ООН, а також той факт, що організація не була в змозі прийняти нейтральну сторону в конфлікті.*

*Основний зміст дослідження становить аналіз наслідків Корейської війни для самого півострова та Азіатсько-Тихоокеанського регіону. Зокрема роль Корейської війни як каталізатора для створення структур воєнно-політичних союзів – СЕАТО та АНЗЮС. Ці два союзи утворилися через побоювання країн-членів щодо просування комуністичних настроїв у Азіатсько-Тихоокеанському регіоні, неможливості чинення опору поодиначі та поновлення конфлікту на Корейському півострові. Розглянуто союзи: АНЗЮС (Тихоокеанський пакт безпеки); СЕАТО (Організація Договорів Південно-Східної Азії), де країнами, що були ініціаторами створення та її підписантами стали країни-члени АНЗЮС. Цей союз став нестандартною відповіддю на бажання захистити територію Південно-Східної Азії від комуністичного експансіонізму, особливо після військової агресії на Корейському півострові; Європейська спільнота з вугілля і сталі – єдина спільнота, що була об'єднана економічно та сконцентрувала спільні зусилля Європи, покращивши відносини між країнами; Європейська оборонна спільнота – ініціатива, що так і не була реалізована внаслідок відмови окремих країн-членів, що вказували на обмеження суверенітету у разі створення такої спільноти.*

**Ключові слова:** Корейська війна, АНЗЮС, СЕАТО, Європейська спільнота з вугілля і сталі, Європейська оборонна спільнота.

**Постановка проблеми.** Підсумком Другої Світової війни стало утворення ООН, що була покликана забезпечувати мир і безпеку усього світу, заборонити війну як засіб вирішення спорів між державами і забезпечити стабільний розвиток усього світу. Однак, через певний проміжок часу почалась холодна війна, яка продемонструвала небажання деяких країн дотримуватися норм та принципів закріплених Статутом ООН. Як наслідок, Корейська війна стала одним із прикладів зіткнення інтересів двох блоків. І до

сьогодні, Корейський півострів є найбільш поляризованим регіоном світу. На кордоні двох країн існують постійні ризики ескалації конфлікту між Північною Кореєю та Південною Кореєю. Важливо розуміти, що Корейська війна 1950–1953 років стала однією із історичних подій, що спонукала кожну країну «обрати свою сторону», та вступити у певний альянс, для забезпечення своєї безпеки. Таким чином, постає певна необхідність у визначенні ролі цієї війни в історії міжнародного права.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Питанням Корейської війни та її ролі на міжнародній арені зацікавлена велика кількість науковців, істориків, політологів та теоретиків. Зокрема, дехто з них вивчали: передумови та причини розділення Кореї та Корейської війни (Е. Бек, КД. Сік), вплив Корейської війни на тогочасну систему міжнародних відносин (А. Годлюк, В. Заїкіна), питання впливу війни 1950–1953 років на створення нових альянсів (В. Вашкевич, Б. Патерсон).

**Постановка завдання.** Визначення місця та ролі Корейської війни у історії міжнародного права, а саме – становлення Європейського союзу та інших союзів і об'єднань. Зазначити вплив цього конфлікту на кожен із союзів, що були створені у цей період.

**Виклад основного матеріалу.** Корейська війна 1950–1953 років стала продовженням холодної війни, яка розпочалася 1946 року. Цей конфлікт став одним із каталізаторів створення нових союзів, об'єднань, блоків країн та організацій. Сама ж війна на Корейському півострові була прикладом протистояння сил двох протилежних блоків, а саме, Комуністичних сил (СССР, Китай, Північна Корея) та сил ООН (США, Південна Корея, Велика Британія та ін.) Щоб визначити вплив Корейської війни 1950–1953 років на міжнародний устрій, треба дати характеристику впливу війни на подальше врегулювання схожих конфліктів між державами за участі міжнародних організацій (міждержавних союзів) як посередників у їх вирішенні.

Ще влітку 1945 року на Берлінській (Потсдамській) конференції великих держав, вирішуючи питання Кореї, було прийнято рішення вважати 38-у паралель розмежувальною лінією військових дій американських і радянських військ в Кореї. Вже у 1948 році Сполученими Штатами було ініційовано проведення голосування за підтримки ООН за участю корейців, щоб визначити майбутнє цілого півострова. Основною причиною втручання Сполучених Штатів у Корею було бажання зробити все можливе, щоб комунізм не поширювався світом. З початку холодної війни Сполучені Штати проводили політику стримування експансії комунізму та хотіли запобігти укоріненню цієї ідеології в різних регіонах світу. Результатом такої ініціативи стало своєрідне відокремлення Півночі та утворення окремого уряду у Сеулі. Саме це і стало початком розділення єдиної Кореї та у 1950 році – війни [1].

Корейська війна 1950–1953 років фактично продовжується досі – не було підписано мирний договір, тому формально – Північна та Південна Кореї знаходяться у стані війни протягом більше 70 років. Кінцем військових дій стало перемир'я, яке «завершило» конфлікт у 1953 році, залишило півострів розділеним, як і раніше, з демілітаризованою зоною (ДМЗ), яка проходить приблизно вздовж 38-ї паралелі. Утворена демілітаризована зона, що розташована між Північною та Південною Кореєю, була запроваджена на підставі Угоди про перемир'я в Кореї від 27 липня 1953 р. У ст. 1 зазначеної угоди вона називається ще «буферною зоною», ширина якої дорівнює 2 км, що відлічуються від воєнної демаркаційної лінії. Під час Женевської конференції 1954 року прем'єр-міністр та міністр закордонних справ Китаю запропонували врегулювати ситуацію на Корейському півострові шляхом підписання мирного договору. Однак, тодішній державний секретар США Джон Фостер Даллес не був уповноважений підписувати подібні договори. Як наслідок, остаточного мирового врегулювання так і не було досягнуто. Підписане перемир'я встановило Корейську демілітаризовану зону (ДМЗ), фактично новий кордон між двома країнами, ввело в дію припинення вогню та завершило репатріацію військовополонених [2].

Демілітаризована зона на Корейському півострові є найбільш охоронюваним кордоном у світі, особливо з боку міжнародного гуманітарного права. Зона є згадкою «холоду війни», безпеку якої охороняють озброєні та готові до нападу щохвилини солдати. Цікавим є те, що Корейська війна (1950–1953) не закінчилася донині (Північна та Південна Кореї формально досі перебувають у стані війни, оскільки мирний договір після фактичного завершення Корейської війни у 1953 році так і не був підписаний.), а обидві країни пов'язані лише режимом припинення вогню. Саме цей режим фактично відображається в суворо охоронюваній ДМЗ, що відокремлює комуністичний північ від демократичного півдня. Правове регулювання ДМЗ безпосередньо здійснює угода про перемир'я. Договір, що складається з преамбули, 5 статей та 63 пунктів, визначає, що таке ДМЗ, кому дозволено і заборонено в'їжджати на її територію, які дії заборонені в межах ДМЗ (ст. 1 п. 6) тощо. Цією ж угодою також регулюється створення і правовий статус Комісії нейтральних країн із спостереження [2].

Особливу увагу варто приділити Спільній зоні безпеки (Joint Security Area. Далі – JSA), що

є «місцем зустрічі» у прикордонному селі Пханмунджом. Ця зона є тим місцем, де було укладено перемир'я, і саме тут відбуваються дипломатичні зустрічі Півночі та Півдня. До 1976 року ця територія було нейтральною, де представники будь-якої сторони володіли свободою пересування у межах JSA. Але після інциденту у 1976 році – вбивство двох американських офіцерів, було вирішено встановити розмежувальну лінію всередині Спільної зони безпеки. І це було єдиною зміною з 1953 року. З обох боків JSA ведеться постійна охорона, яка слідує за зоною як всередині, так і ззовні. Важливо зазначити, що з 1953 року було вирішено допустити до охорони не лише громадян Північної та Південної Кореї, а також представникам ООН [3].

27 липня 1953 року в Пханмунджомі нарешті було підписано перемир'я. Але Корея вже 69 років залишається розділеною нацією. У 1954 році дивізія Співдружності, яка знаходилася на території півострова, була скорочена до бригади, пізніше, у 1957 році – остаточно була виведена. На сьогоднішній день Корейська війна офіційно не закінчилася, сутички все ще відбуваються вздовж кордону протяжністю 248 км, який є найбільш мілітаризованим кордоном у світі. Як і раніше, між Північною та Південною Кореями залишається висока напруженість та ризики ескалації конфлікту [4].

Варто зазначити, що не дивлячись на кровопролитний та руйнівний конфлікт, Корейська війна є важливим каталізатором, який пришвидшив створення нових альянсів. Якщо розглядати наслідки Корейської війни 1950–1953 років, то по-перше, війна в Кореї викликала різноманітні претензії відносно діяльності ООН. Серед яких були обвинувачення щодо втручання у внутрішні справи та політику Кореї, а також щодо роботи Ради Безпеки не від імені всіх членів ООН. Організації не вдалося прийняти нейтральну сторону в конфлікті, тож до середини 1950-х років вона майже втратила свої можливості та властивості як інструменту забезпечення міжнародної безпеки [5]. По-друге, Корейська війна призвела до конфронтаційного вектору розвитку міжнародних відносин в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні і зумовила створення там структури воєнно-політичних союзів (наприклад, СЕАТО і АНЗЮС). Тому важливо розглянути ці два союзи.

**АНЗЮС.** Створенню АНЗЮС (Тихоокеанський пакт безпеки) передувало укладення двосторонніх договорів між державами регіону, а саме у 1943 році було підписано окремо договір між

Австралією та Новою Зеландією, який базувався на співробітництві обох країн в контексті оборони проти Японії, цей договір отримав назву АНЗАК (Австралійський і новозеландський армійський корпус). Укладання цього договору можна вважати початком створення Тихоокеанського пакту безпеки. Договір між Сполученими Штатами, Новою Зеландією та Австралією про взаємну безпеку і відповідно створення АНЗЮС був підписаний 1 вересня 1951 року в Сан-Франциско. Взагалі, зовнішнє середовище в якому проходило створення Тихоокеанського пакту безпеки, сприяло появі цього союзу: 1949 році було створено НАТО, що невпинно укріплювало свої позиції в світі, в Азії – СРСР, та Великобританія, визнавши КНР, встановила з Китайською Народною Республікою дипломатичні відносини. У червні 1950 року розпочинається війна в Кореї, а отже діяльність Організації Об'єднаних Націй переноситься на цей регіон. В контексті цього Австралія і Нова Зеландія хотіли, за допомогою безпекового пакту з США відокремити себе від можливого втягування їх у Корейську війну.

Альянс АНЗЮС допоміг Австралії сформулювати свою зовнішню політику з 1951 року. Важливим рішенням стала домовленість, коли у лютому 1951 року міністр закордонних справ Австралії Персі Спендер під час переговорів зі своїм новозеландським колегою Фредеріком Доїджем і американським спеціальним посланником Джоном Фостером Даллесом вміло добився оборонної домовленості від неохочих Сполучених Штатів, використовуючи бажання Вашингтона отримати підпис Австралії під мирним договором з Японією, та вдячність США за допомогу Австралії в Корейській війні. На момент 29 червня 1950 року, коли Австралія прийняла рішення залучити військово-морські та повітряні підрозділи до Корейської війни, північнокорейські війська вже просунулися на південь від 38-ї паралелі, розпочавши конфлікт. В цей момент Австралія перебувала в ході переговорів із США. про те, що у майбутньому мало стати Договором АНЗУС. Для Австралії, яка з обережністю ставилась до відродження японського мілітаризму, Договір АНЗУС був «компенсацією» за прийняття Австралією мирного договору з Японією, але надання Австралією допомоги Кореї продемонструвало США, що післявоєнна Австралія готова докласти своїх зусиль та надати військові сили, за умови керівництва США [6].

Важливо зазначити, що Австралія залишалася активним учасником командування ООН під про-

водом США навіть після перемир'я, яке завершило бойові дії в 1953 році. Допомога Австралії надала можливість австралійським військовим навчатися разом з американськими та корейськими силами і продемонструвала Корейській Республіці, що країна відстоює свою цілісність та збереження миру на півострові. Але, мабуть, найбільшою вигодою для Австралії були можливість тісніше взаємодіяти з американськими силами завдяки близькості альянсу ANZUS. Це дало їй перспективу та глибше розуміння американського планування на випадок непередбачених обставин, а також дало можливість зробити свій внесок у нього. Для США роль Австралії інтерпретується як підтвердження щодо ймовірної готовності взяти на себе зобов'язання в рамках коаліції, у випадку відновлення широкомасштабних військових дій Півночі проти Півдня.

Сьогодні, унікальна структура командування ООН і окреме командування об'єднаних сил США та Республіки Корея обмежили можливості для «трестороннього» залучення альянсу, який включає збройні сили Корейської Республіки. Керівництво Південної Кореї зазначає, що альянс ANZUS надає Австралії можливості для постійної присутності на Корейському півострові в мирний час, не враховуючи її членство в командуванні ООН. Хоча Австралія має угоду про статус збройних сил зі США, однак не має окремої угоди з Республікою Корея, тому участь Австралії у сучасних навчаннях у Кореї обумовлюється домовленостями командування ООН [9].

**СЕАТО.** Члени АНЗІОС взяли участь у підготовці СЕАТО і ввійшли в її склад. Тож, варто розглянути і цей міжурядовий воєнний союз. У той час, коли США намагалися захищати демократичні цінності в Південній Кореї, працювала над тим, щоб вплив комунізму не поширювався на інші частини світу, Китай (таємно підтримуваний Радянським Союзом) – підтримував комуністичну політику Північної частини півострова. Корейська війна ознаменувала початок тривалої політики стримування США, а події післявоєнних років призвели до створення Організації Договору Південно-Східної Азії (СЕАТО) [12]. Організація Договору про Південно-Східну Азію (СЕАТО), регіональна оборонна організація з 1955 по 1977 роки, створена Договором про колективну оборону Південно-Східної Азії, підписаним у Манілі 8 вересня 1954 року представниками Австралії, Франції, Нової Зеландії, Пакистану, Філіппін, Таїланду, Сполученого Королівства та США. Договір набув чинності

19 лютого 1955 р. Пакистан вийшов з нього в 1968 р., а Франція призупинила фінансову підтримку в 1975 р. Організація провела свої останні навчання 20 лютого 1976 р. і офіційно завершила роботу 30 червня 1977 р.

Створення СЕАТО було своєрідною відповіддю на вимогу захистити територію Південно-Східної Азії від комуністичного експансіонізму, особливо у вигляді військової агресії в Кореї та Індокитаї, а також через підривну діяльність за підтримки організованих збройних сил у Малайзії та на Філіппінах. Для нашого дослідження важливим є саме Корейська війна 1950–1953 років. Саме цей конфлікт став одним із тих каталізаторів, що спонукали країни для такого об'єднання задля забезпечення своєї безпеки, та з метою кооперування сил. Загалом, метою організації було не допустити утвердження комунізму в Азійсько-Тихоокеанському регіоні. Також цікавим моментом є те, що договір визначав цілі союзу лише як оборонні та включав положення про самопомогу та взаємодопомогу у запобіганні та протидії підривній діяльності ззовні та співпрацю для сприяння економічному та соціальному прогресу. СЕАТО не мала постійних сил, але розраховувала на мобільну ударну силу своїх держав-членів, які брали участь у спільних військових навчаннях [11].

**ЄСВС.** Ще однією організацією, на яку так чи інакше вплинула Корейська війна 1950–1953 років була Європейська спільнота з вугілля і сталі. Влітку 1950 року, через початок Корейської війни в червні, яка зробила комуністичну загрозу реальною, Жан Моне, генеральний комісар Французької ради національного планування, що намагався організувати європейську оборону на наднаціональній основі, що можна порівняти з тим, що викладено в пропозиції Шумана. У той же час США звернулися до своїх союзників з проханням спланувати переозброєння Західної Німеччини. Жан Моне подав свою пропозицію Рене Плевену, прем'єр-міністру Франції та колишньому міністру оборони, який, у свою чергу, подав її до Національних зборів Франції 24 жовтня 1950 року [13].

Вторгнення північнокорейських військ до Південної Кореї, подія, яка сталася 25 червня 1950 року (менш ніж через тиждень після початку переговорів у Парижі щодо створення Європейського об'єднання вугілля та сталі (ЄОВС) між країнами – Бельгією, Францією, Німеччиною, Італією, Люксембургом і Нідерландами) глибоко змінили міжнародний порядок. На європейському рівні ризик війни збільшив попит на

сталь, тимчасово усунув страх перевиробництва і, таким чином, зняв загрозу закриття менш прибуткових заводів. Це стало позитивним фактором для переговорів щодо плану Шумана, до яких була залучена велика кількість профспілок робітників і роботодавців [13]. Проголошена 9 травня 1950 року декларація Шумана, що фактично стала пропозицією щодо створення нової «наднаціональної спільноти», була втілена та реалізована ще 18 квітня 1951 року в підписаному Паризькому договорі. Саме цей договір означав створення єдиної спільноти, що була об'єднана економічно. Європейська спільнота з вугілля і сталі об'єднала Францію, ФРН, Бельгію, Нідерланди, Італію та Люксембург. Подальшим кроком, реалізованою цими країнами, було прагнення до об'єднаної безпеки, яка б могла відповідати запитам «холодної війни». Бо незастосування під час та після Корейської війни, 1950–1953 років, ядерної зброї не гарантувало аналогічну дію у світі.

**ЄОС.** Прагнення гарантувати власну безпеку в розпал «холодної війни» європейські країни реалізували шляхом підписання 27 травня 1952 року Договору про заснування Європейської оборонної спільноти. Ідею цього Договору Франція висловлювала ще в 1950 році, так званий План Плевена. Членами нового Співтовариства мали стати країни-члени ЄСВС, а його структура була схожа до структури організації-попередниці. Країнами-підписантами цього договору виступали ФРН, Бельгія, Нідерланди, Італія, Люксембург, у свою чергу Франція – відклала для себе ратифікацію цього договору. Внаслідок бурхливих дебатів, головним аргументом яких було обмеження суверенітету, парламент Франції не ратифікував Договір про Оборонний Союз, результатом чого стала відмова від цілої ініціативи заснування співтовариства. Через два роки, зі схожою ідеєю виступив Міністр закордонних справ Великої Британії Ентоні Еден.

Згідно з Договором, солдати ЄОС мали мати єдину військову форму, а військові частини були б перемішані з огляду на національність. Перед-

бачено було також одноосібне керівництво над 40 військовими частинами Спільноти. Пройшовши низку трансформаційних перетворень, система безпеки європейських країн була змонтована на основі Брюссельського договору, який став основою для утворення Західноєвропейського союзу. Відповідно Західноєвропейський союз відповідав за оборонну складову розвитку країн ЄС аж до набуття чинності Амстердамського договору 1999 року.

**Висновки.** Отже, із всього вищезазначеного матеріалу можна зробити висновок, що війна в Кореї 1950–1953 років була одним із каталізаторів, що пришвидшив процес об'єднання Європи. В цей період країни Європи намагалися об'єднатися відносно будь-яких сфер для спільного протистояння по перше, комунізму, який у період Корейської війни 1950–1953 років почав ширитися у Азійсько-Тихоокеанському регіоні, та по-друге – захистити себе у «холодній війні», яка почала активно розвиватися. Звісно, неодноразовим спробам Європи об'єднатися передували й інші чинники, але Ми вважаємо, що Корейську війну треба ставити на одну із тих сходинок, що прискорила такі дії.

Всі перелічені організації загалом утворилися у відповідь на агресивну політику ССРСР як на Корейському півострові, так і на інших територіях. Вони мали забезпечити високий рівень оборони і захисту країн ЄС у часи «холодної війни» від можливих дій з боку ССРСР. Але, так як ЄС потребував інтеграції не тільки у військовий сфері, але й політичній складовій розвитку Європейського регіону, 10 вересня 1952 року групою країн Європейської спільноти з вугілля і сталі було розроблено проект Статуту Європейського політичного співтовариства. Як результат, 23 жовтня 1954 р. був підписаний договір про утворення Західноєвропейського Союзу (ЗЄС). Це мала би бути міжнародна організація, яка би займалася військовими справами, водночас не будучи пов'язаною з ЄСВС та з утвореним згодом Європейським економічним союзом.

#### Список літератури:

1. Elias Beck. "Causes of the Korean War." History Crunch - History Articles, Summaries, Biographies, Resources and More, 5 Aug. 2016, [www.historycrunch.com/causes-of-the-korean-war.html#/](http://www.historycrunch.com/causes-of-the-korean-war.html#/)
2. Хільченко, Анна Андріївна. «Роянова Інна Володимирівна.» МІЖНАРОДНИЙ НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ «ІНТЕРНАУКА». (2022): 53.
3. Lee, Sinhea. A Reconciliation between North and South Korea. Diss. University of Cincinnati, 2017.
4. "Korean War | National Army Museum." Nam.ac.uk, 2017, [www.nam.ac.uk/explore/korean-war](http://www.nam.ac.uk/explore/korean-war)
5. Заикина, В. М. «КОРЕЙСКАЯ ВОЙНА (1950–1953) И ЕЕ МЕЖДУНАРОДНЫЕ ПОСЛЕДСТВИЯ.» Редакционная коллегия (2021): 34.

6. McLean, David. "ANZUS origins: a reassessment." *Australian Historical Studies* 24.94 (1990): 64–82.
7. Вашкевич, В. М., and Є. О. Шевченко. «АНЗЮС–Тихоокеанський пакт безпеки: причини створення, обґрунтування фази занепаду, сучасний стан союзу.» *Гілея: науковий вісник* 83 (2014): 417–419.
8. Годлюк, А. М. «Вплив війни в Кореї (1950–1953 рр.) на тогочасну систему міжнародних відносин і трансформування європейських країн.» *Гілея: науковий вісник* 145 (1) (2019): 30–36.
9. Paterson, Bill. ANZUS, Australia and Korea. 21 Aug. 2021, [asialink.unimelb.edu.au/insights/anzus-australia-and-korea](http://asialink.unimelb.edu.au/insights/anzus-australia-and-korea).
10. Hak-Chun, Kim, 1992 "Unification policies of South and North Korea, 1945-1991", Seoul, 677p.
11. "Southeast Asia Treaty Organization (SEATO) | Facts & Members." *Encyclopedia Britannica*, [www.britannica.com/topic/Southeast-Asia-Treaty-Organization](http://www.britannica.com/topic/Southeast-Asia-Treaty-Organization)
12. "What Was the Southeast Asia Treaty Organization?" *Study.com*, [study.com/academy/lesson/what-was-the-southeast-asia-treaty-organization.html](http://study.com/academy/lesson/what-was-the-southeast-asia-treaty-organization.html)
13. "The International Context – from the Schuman Plan to the Paris Treaty (1950–1952) – CVCE Website." *Www.cvce.eu*, [www.cvce.eu/en/education/unit-content/-/unit/5cc6b004-33b7-4e44-b6db-f5f9e6c01023/4ca73b5a-ddc0-48c6-8a50-0cbd109a7acb](http://www.cvce.eu/en/education/unit-content/-/unit/5cc6b004-33b7-4e44-b6db-f5f9e6c01023/4ca73b5a-ddc0-48c6-8a50-0cbd109a7acb). Accessed 2 Nov. 2022
14. Історія Європейської спільноти (1945–1957). 12 Sept. 2021, [www.wiki.uk-ua.nina.az/%D0%86%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F\\_%D0%84%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%B5%D0%B9%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D1%97\\_%D1%81%D0%BF%D1%96%D0%B%D1%8C%D0%BD%D0%BE%D1%82%D0%B8\\_\(1945%E2%80%931957\).html](http://www.wiki.uk-ua.nina.az/%D0%86%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%80%D1%96%D1%8F_%D0%84%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%B5%D0%B9%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D1%97_%D1%81%D0%BF%D1%96%D0%B%D1%8C%D0%BD%D0%BE%D1%82%D0%B8_(1945%E2%80%931957).html). Accessed 2 Nov. 2022.
15. Eckert, Carter J., et al. *Korea, old and new: a history*. Harvard University Press, 1990.
16. Сік, Кан Ден. «Проблема роз'єднання Кореї в історичній ретроспективі.» *Політичний менеджмент* (2008).

#### **Roianova I.V., Khilchenko A.A. THE ROLE OF THE KOREAN WAR IN THE HISTORY OF INTERNATIONAL LAW**

*The article examines the role of the Korean War of 1950-1953 in the history of international law, and its consequences for alliances and individual countries. It is noted that this war is a fact of confrontation between the forces of two opposing blocs – Communist forces and UN forces. It is emphasized that the Korean War was one of the examples of preventing the spread of communism in the world and the establishment of the ideology of the USSR in the regions of the world. It has been established that the result of the war on the Korean Peninsula was the establishment of a demilitarized zone, which today is the most guarded border in the world. It is emphasized that the consequences of the Korean War of 1950–1953 are the appearance of multifaceted claims against the activities of the UN, especially at the expense of interference in the internal affairs and politics of Korea, regarding the work of the Security Council, which did not take place on behalf of all UN members, as well as the fact that the organization was unable to take a neutral side in the conflict.*

*The main content of the study is the analysis of the consequences of the Korean War for the peninsula itself and the Asia-Pacific region. In particular, the role of the Korean War as a catalyst for the creation of structures of military and political alliances – SEATO and ANZUS. These two alliances were formed due to member countries' fears about the promotion of communist sentiment in the Asia-Pacific region, the impossibility of resisting alone, and the renewal of conflict on the Korean Peninsula. Unions considered: ANZUS (Pacific Security Pact); SEATO (South-East Asia Treaty Organization), where the countries that initiated its creation and its signatories became the member countries of ANZUS. This alliance was a non-standard response to the desire to protect the territory of Southeast Asia from communist expansionism, especially after military aggression on the Korean peninsula; The European Coal and Steel Community is the only community that was united economically and concentrated the joint efforts of Europe, improving relations between countries; The European Defense Community is an initiative that was never implemented due to the refusal of individual member states, which indicated the limitation of sovereignty in the event of the creation of such a community.*

**Key words:** *Korean War, ANZUS, SEATO, European Coal and Steel Community, European Defense Community.*